

இனிமையான குழந்தைகளே! அழியக்கூடிய சரீரங்களின் மீது அன்பு வைக்காமல் அழிவற்ற தந்தையை அன்பு செய்தால் அழுவதிலிருந்து விடுபட்டு விடுவீர்கள்.

கேள்வி:- முறையற்ற அன்பு என்றால் என்ன? மற்றும் அதன் விளைவு என்ன?

பதில்:- அழியக்கூடிய சரீரங்களின் மீது மோகம் வைப்பது முறையற்ற அன்பு ஆகும். யார் அழியக்கூடிய பொருட்களின் மீது மோகம் வைக்கின்றார்களோ அவர்கள் அழுகின்றார்கள். தேக அபிமானத்தின் காரணமாக அழ வேண்டியிருக்கிறது. சத்யுகத்தில் அனைவரும் ஆத்ம அபிமானியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அழுவதற்கான விஷயமே இல்லை. யார் அழுகின்றார்களோ அவர்கள் இழக்கின்றார்கள். அழிவற்ற தந்தையின் அழிவற்ற குழந்தைகளுக்கு ஆத்ம அபிமானி ஆவதன் மூலம் அழுவதிலிருந்து விடுபட்டு விடுவீர்கள் என்ற படிப்பு இப்போது கிடைக்கின்றது.

ஓம்சாந்தி. ஆத்மா அழிவற்றது மற்றும் தந்தையும் அழிவற்றவர் என்பதை குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கின்றார்கள், ஆக யாரை அன்பு செய்ய வேண்டும்? அழிவற்ற ஆத்மாவை. அழிவற்றதை தான் அன்பு செய்யப்படுகிறது, அழியக்கூடிய சரீரத்தை அன்பு செய்வார்களா என்ன! முழு உலகமும் அழியக்கூடியது, ஒவ்வொரு பொருளும் அழியக்கூடியது, இந்த சரீரம் அழியக்கூடியது, ஆத்மா அழிவற்றது. ஆத்மாவின் அன்பு அழிவற்றதாக இருக்கிறது. ஆத்மா ஒருபோதும் இறப்பதில்லை, அதை குணம் நிறைந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. நீங்கள் குணமற்றவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள் என்று பாபா சொல்கின்றார். உண்மையில் அழிவற்றதன் மேல் அழிவற்ற ஆத்மாவிற்கு அன்பு இருக்க வேண்டும். உங்களுடைய அன்பு அழியக்கூடிய சரீரத்தின் மீது ஏற்பட்டு விட்டது, ஆகையால் அழ வேண்டியிருக்கிறது. அழிவற்றதன் மீது அன்பு இல்லை. அழியக்கூடியதன் மேல் அன்பு வைப்பதன் காரணமாக அழ வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் உங்களை அழிவற்ற ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ளக்கூடிய காரணத்தினால் அழுவதற்கான விஷயமே இல்லை, ஏனெனில் ஆத்ம அபிமானியாக இருக்கிறீர்கள். ஆக பாபா இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களை ஆத்ம அபிமானியாக ஆக்குகின்றார். தேக அபிமானி ஆவதன் காரணமாக அழ வேண்டியிருக்கிறது, அழியக்கூடிய சரீரத்திற்காக அழுகிறார்கள். ஆத்மா இறப்பதில்லை என்பதையும் புரிந்திருக்கிறார்கள். தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று பாபா சொல்கிறார். நீங்கள் அழிவற்ற தந்தையின் குழந்தைகள் அழிவற்ற ஆத்மாக்கள் ஆவீர்கள், உங்களுக்கு அழுவதற்கான அவசியம் இல்லை. ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விடுத்து மற்றொரு பாகத்தை நடிக்கிறது. இது விளையாட்டு ஆகும். நீங்கள் சரீரத்தின் மீது ஏன் பற்று வைக்கின்றீர்கள்? தேகத்தின் கூடவே தேகத்தின் அனைத்து உறவுகளிலிருந்து புத்தியின் இணைப்பை துண்டிப்பீர்கள். தன்னை அழிவற்ற ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆத்மா ஒருபோதும் அழிவதில்லை. யார் அழுகின்றார்களோ அவர்கள் இழக்கின்றார்கள் என்று பாடல் கூட இருக்கின்றது. ஆத்ம அபிமானி ஆவதன் மூலம் தான் தகுதியானவர் ஆவீர்கள். ஆக பாபா வந்து தேக அபிமானியிலிருந்து ஆத்ம அபிமானி ஆக்குகின்றார். நீங்கள் எப்படி மறந்து விட்டீர்கள் என்று கேட்கின்றார். பிறவி பிறவிகளாக நீங்கள் அழ வேண்டியதாகி விட்டது. இப்போது மீண்டும் உங்களுக்கு ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான படிப்பு கிடைக்கிறது. பிறகு நீங்கள் ஒருபோதும் அழவே மாட்டீர்கள். இது அழுவதற்கான உலகம், அது சரிப்பதற்கான உலகம். இது துக்கத்தின் உலகம், அது சுகத்தின் உலகம் ஆகும். பாபா மிக நல்ல முறையில் படிப்பு தருகின்றார். அழிவற்ற தந்தையின் அழிவற்ற குழந்தைகளுக்கு படிப்பு கிடைக்கின்றது. அவர்கள் தேக அபிமானியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் தேகத்தைப் பார்த்து படிப்பு கொடுக்கின்றார்கள். ஆக தேகத்தின் நினைவு வருகின்ற காரணத்தினால் அழுகின்றார்கள். சரீரம் முடிந்து விட்டது என்று பார்க்கின்றார்கள், பிறகு அதை நினைவு செய்வதன் மூலம் என்ன பலன் இருக்கிறது! மண்ணை நினைவு செய்வார்களா என்ன? அழிவற்ற பொருள் (ஆத்மா) சென்று மற்றொரு சரீரத்தை எடுக்கிறது.

யார் நல்ல காரியம் செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு பிறகு சரீரம் கூட நல்லதாக கிடைக்கின்றது என்று குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கின்றார்கள். யாருக்காவது மோசமான நோய்வாய்ப்பட்ட சரீரம் கிடைக்கிறது என்றால் அது கூட கர்மத்தின் ஆதாரத்தில் தான் கிடைக்கின்றது. நல்ல காரியம் செய்தால் மேலே சென்று விடுவார்கள் என்பது கிடையாது. மேலே யாரும் செல்ல முடியாது. நல்ல கர்மம் செய்திருக்கின்றார்கள், ஆகையால் நல்லவர்கள் எனப்படுவார்கள். நல்ல பிறவி கிடைத்தாலும் கீழே இறங்கி தான் ஆக வேண்டும். நாம் எப்படி ஏறுகின்றோம் என்பதை நீங்கள் தெரிந்திருக்கின்றீர்கள். நல்ல காரியங்களின் மூலம் சிலர் மகாத்மா ஆகின்றார்கள், என்றாலும் கூட கலைகள் குறைந்து கொண்டே தான் போகும்.

06.08.2009

பிறகும் கூட ஈஸ்வரனை நினைவு செய்து நல்ல காரியங்கள் செய்தால் அவர்களுக்கு அல்ப காலத்திற்கான, நொடிப்பொழுதிற்கான சுகம் கொடுக்கின்றேன். ஆனாலும் ஏணிப்படியில் கீழே இறங்கத் தான் வேண்டும். நல்லவர்களும் இறங்க தான் வேண்டும். இங்கே மனிதர்கள் நல்ல மற்றும் கெட்ட காரியங்களை பற்றி தெரிந்திருக்கிறார்கள். ரித்தி-சித்தி தெரிந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்கின்றார்கள்! அவர்களை பார்த்து மனிதர்கள் வியப்படைந்து போகின்றார்கள். ஆனாலும் கூட முழுமையான அஞ்ஞானம் ஆகும். யாரேனும் தானம் புண்ணியம் செய்கின்றார்கள், தர்மசாலை, மருத்துவமனை உருவாக்குகின்றார்கள் என்றால் அடுத்த பிறவியில் அதற்கேற்ப பலன் கண்டிப்பாக கிடைக்கும். தந்தையை நினைவு செய்கின்றார்கள், நிந்தனை செய்கின்றார்கள் என்றாலும் கூட வாயிலிருந்து பகவானுடைய நாமத்தை சொல்கின்றார்கள். மற்றபடி அறியாமையின் காரணமாக எதையும் தெரிந்து கொள்வதில்லை. பகவானை நினைவு செய்து ருத்ர பூஜை செய்கின்றனர், ருத்ரனை பகவான் என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். ருத்ர யக்ஞத்தை படைக்கின்றார்கள். சிவன் அதாவது ருத்ரனின் பூஜை செய்கின்றனர். என்னுடைய பூஜை செய்கின்றனர் ஆனாலும் ஒன்றும் தெரியாத காரணத்தினால் என்னென்ன உருவாக்குகின்றனர், என்னென்ன செய்கின்றார்கள் என்று பாபா சொல்கின்றார். எவ்வளவு மனிதர்களோ அவ்வளவு அவர்களுக்கு குருக்கள் இருக்கின்றார்கள். மரத்தில் புதுப்புது இலைகள், கிளைகள் போன்றவை உருவாகும் போது அவை எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! சதோ குணமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதனுடைய மகிமை ஏற்படுகின்றது. இந்த உலகமே அழியக்கூடிய பொருட்களை அன்பு செய்யக்கூடிய உலகமாக இருக்கிறது என்று பாபா சொல்கின்றார். சிலருக்கு மிகவும் அன்பு இருக்கிறது, மோகத்தின் காரணத்தினால் பைத்தியம் போல ஆகி விடுகிறார்கள். பெரிய பெரிய சேட் போன்றோர் மோகத்தின் வசப்பட்டு பைத்தியம் ஆகிவிடுகின்றார்கள். தாய்மார்களுக்கு ஞானம் இல்லாத காரணத்தினால் அழியக்கூடிய சரீரத்திற்காக விதவையாகி எவ்வளவு அழுகின்றார்கள், சரீரத்தை நினைவு செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். இப்போது நீங்கள் உங்களை ஆத்மா என்று புரிந்து மற்றவர்களையும் ஆத்மாவாக பார்க்கும்போது சிறிதளவு கூட துக்கம் ஏற்படுவதில்லை. படிப்பை வருமானத்திற்கான ஆதாரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. படிப்பில் குறிக்கோள் கூட இருக்கிறது. ஆனால் அது ஒரு பிறவிக்கான படிப்பாகும். அரசாங்கத்திடமிருந்து ஊதியம் கிடைக்கின்றது. படித்து தொழில் செய்யும்போது பைசா கிடைக்கின்றது, இங்கே உள்ள விஷயமே புதியது ஆகும். நீங்கள் அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களால் பையை நிரப்பிக் கொள்கின்றீர்கள். பாபா நமக்கு அழிவற்ற ஞான பொக்கிஷத்தைக் கொடுக்கின்றார் என்று ஆத்மா புரிந்து கொள்கின்றது. பகவான் படிப்பிக்கிறார் என்றால் கண்டிப்பாக பகவான் பகவதியாக தான் ஆக்குவார். ஆனால் உண்மையில் இந்த இலட்சுமி நாராயணரை பகவான் பகவதி என்று புரிந்து கொள்வது தவறாகும். எப்போது நாம் தேக அபிமானி ஆகி விடுகிறோமோ அப்போது நம்முடைய புத்தி எவ்வளவு தரம் குறைந்ததாக ஆகி விடுகின்றது. மிருக புத்தியாக ஆகி விடுகின்றது என்று குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது தெரிந்திருக்கின்றீர்கள். விலங்குகளின் சேவை கூட மிக நன்றாக நடக்கிறது. மனிதர்களுக்கு எந்த சேவையும் செய்யப்படுவதில்லை. பந்தய குதிரைகள் போன்றவற்றை எவ்வளவு பராமரிக்கின்றனர்! இங்கே மனிதர்களின் நிலைமையை பாருங்கள், என்னவாக இருக்கிறது! நாயை கூட அன்போடு பராமரிக்கிறார்கள். கொஞ்சிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள், கூடவே தூங்க வைக்கவும் செய்கிறார்கள். உலகத்தின் நிலைமை என்னவாகி விட்டது என்று பாருங்கள். அங்கே சத்யுகத்தில் இந்த காரியங்கள் நடைபெறுவதில்லை.

குழந்தைகளே, உங்களை மாயை இராவணன் குணமற்றதாக ஆக்கி விட்டான் என்று பாபா கூறுகின்றார். குணமற்ற இராஜ்யம் அல்லவா! மனிதர்கள் குணமற்றவர்களாக ஆகும்போது முழு உலகமுமே குணமற்றதாக ஆகிவிடுகிறது. குணம் நிறைந்த மற்றும் குணமற்ற உலகத்தை பாருங்கள், எவ்வளவு வேறுபாடு இருக்கிறது! கலியுகத்தின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள்! நான் சொர்க்கத்தை படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன், ஆக மாயை கூட தன்னுடைய சொர்க்கத்தைக் காட்டுகிறது, கவர்ந்திழுக்கிறது (உணர்ச்சியை தூண்டுகிறது) செயற்கையான விஷயங்கள் எவ்வளவு இருக்கிறது! நாம் இங்கே சொர்க்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறோம் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். சொர்க்கத்தில் இவ்வளவு உயரமான நூறு மாடி கட்டிடம் போன்றவை இருக்குமா என்ன! எப்படி எப்படி எல்லாம் கட்டிடங்களை கட்டுகிறார்கள், அங்கேயோ இரண்டு மாடி கட்டிடம் கூட இருக்காது. மனிதர்கள் கூட மிக குறைவாக இருப்பார்கள். இவ்வளவு நிலத்தை நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்! இங்கே நிலத்திற்காக எவ்வளவு சண்டை போட்டுக் கொள்கிறார்கள்! அங்கே முழு நிலமும் உங்களுடையதாக இருக்கிறது. எவ்வளவு இரவு பகலுக்கான வேறுபாடு இருக்கிறது. அவர் லௌகீக தந்தை, இவர் பரலௌகீக தந்தை ஆவார். பரலௌகீக தந்தை குழந்தைகளுக்கு என்ன தான் கொடுப்பதில்லை. அரைக் கல்பமாக நீங்கள் பக்தி

செய்கின்றீர்கள். பாபா தெளிவாக சொல்கின்றார், பக்தியின் மூலம் முக்தி கிடைப்பதில்லை, அதாவது என்னை வந்தடைவதில்லை. நீங்கள் முக்தி தாமத்தில் என்னை சந்திக்கின்றீர்கள். நான் கூட முக்தி தாமத்தில் தான் இருக்கின்றேன். நீங்கள் கூட முக்தி தாமத்தில் இருக்கின்றீர்கள், பிறகு அங்கிருந்து நீங்கள் சொர்க்கத்திற்கு செல்கின்றீர்கள். அங்கே சொர்க்கத்தில் நான் இருப்பதில்லை. இது கூட நாடகம் ஆகும். பிறகு இதே போல மீண்டும் நடக்கும், இந்த ஞானம் மறந்து போய்விடும், மறைந்து போய்விடும், எதுவரை சங்கமயுகம் வரவில்லையோ அதுவரை கீதை ஞானம் எப்படி ஏற்பட முடியும்! மற்றபடி சாஸ்திரங்கள் போன்ற என்னவெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவையனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் சாஸ்திரங்கள் ஆகும்.

இப்போது நீங்கள் ஞானம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் விதை ரூபம், ஞானக் கடல் ஆவேன். உங்களை எதையும் செய்ய சொல்வதில்லை, காலில் கூட விழ விடுவதில்லை. யாருடைய காலில் விழ வேண்டும்? சிவபாபாவிற்கோ பாதங்களே இல்லை. இதுவோ பிரம்மாவின் பாதங்களில் விழுவதாக ஆகி விடுகின்றது. நான் உங்களின் அடிமை ஆவேன். அவரை நிராகாரி (சரீரமற்றவர்), நிர் அகங்காரி (அகங்காரம் அற்றவர்) என்று சொல்கின்றார்கள். எப்போது அவர் நடிக்க வருகின்றாரோ அப்போது தான் அவரை நிரகங்காரி என்று சொல்லப்படுகின்றது. பாபா உங்களுக்கு அளவற்ற ஞானம் கொடுக்கின்றார். இது அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களின் தானம் ஆகும். பிறகும் கூட எவ்வளவு எடுக்கின்றார்களோ அவ்வளவு அடைகின்றார்கள். அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களை அடைந்து பிறகு மற்றவர்களுக்கு தானம் செய்து கொண்டே செல்லுங்கள். ஒவ்வொரு இரத்தினமும் இலட்சக்கணக்கான மதிப்புடையதாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அடியிலும் பன்மடங்காக கொடுக்கக் கூடியவர் ஒரேயொரு பாபா மட்டும் தான். சேவையின் மீது மிகுந்த கவனம் வைக்க வேண்டும். உங்களுடைய ஒரு அடி என்பது நினைவிற்கான யாத்திரை ஆகும், அதன் மூலம் நீங்கள் அமரர் ஆகி விடுகின்றீர்கள். அங்கே இறப்பது போன்றவைக்கான கவலை இருப்பதில்லை. ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொரு சரீரம் எடுக்கின்றார்கள். மோகத்தை வென்ற இராஜாவின் கதையைக் கூட கேட்டிருக்கின்றீர்கள். இதை பாபா அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார். பாபா தான் உங்களை அப்படி இப்போது ஆக்குகின்றார், இவை இப்போதைக்கான விஷயங்களாகும்.

இரக்ஷாபந்தன் விழாவைக் கூட கொண்டாடுகின்றார்கள். இது எப்போதைக்கான அடையாளம்? தூய்மை ஆடுங்கள் என்று பகவான் எப்போது சொன்னார்? புதிய உலகம் எப்போது, பழைய உலகம் எப்போது என்று மனிதர்களுக்கு என்ன தெரியும். இது கூட யாருக்கும் தெரியாது. இப்போது கலியுகம் என்று மனிதர்கள் சொல்கிறார்கள். சத்யுகமாக இருந்தது, இப்போது இல்லை. மறுபிறவியைக் கூட ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். 84 இலட்சம் பிறவிகள் என்று சொல்கின்றார்கள் என்றால் கண்டிப்பாக மறுபிறவி ஆகிவிடுகிறது அல்லவா! நிராகாரி (சரீரமற்றவர்) தந்தையை அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். அவர் அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை, அவர் தான் வந்து புரிய வைக்கின்றார். தேகதாரி தந்தை நிறைய பேர் இருக்கின்றார்கள். விலங்குகள் கூட தன்னுடைய குழந்தைகளுக்கு தந்தை தான். அதற்காக விலங்குகளின் தந்தை என்று சொல்ல மாட்டார்கள். சத்யுகத்தில் எந்த குப்பை போன்றவையும் இருக்காது. எப்படி மனிதர்களோ அப்படியே மரச்சாமான்கள் இருக்கும். அங்கே பறவைகள் போன்றவைகள் கூட முதல் தரமானதாக அழகானதாக இருக்கும். அனைத்தும் நல்ல நல்ல பொருட்களாக இருக்கும். அங்கே பழங்கள் எவ்வளவு இனிப்பாகவும் பெரியதாகவும் இருக்கும். பிறகு அவையனைத்தும் எங்கே போய்விடுகிறது? இனிப்பில் இருந்து மாறி கசப்பானதாக ஆகிவிடுகின்றது. மூன்றாம் தரமாக ஆகிவிடும் போது பொருட்கள் கூட மூன்றாம் தரமாக ஆகி விடுகின்றது. சத்யுகம் முதல் தரமானதாகும். ஆக அனைத்துப் பொருட்களும் முதல் தரமானதாக கிடைக்கிறது. கலியுகத்தில் மூன்றாம் தரமாக இருக்கின்றது. அனைத்துப் பொருட்களும் சதோ, ரஜோ, தமோ..... கடந்து வருகிறது. இங்கே எந்த மகிழ்ச்சியும் இல்லை. ஆத்மாவே தமோபிரதானம், ஆக சரீரமும் தமோபிரதானம் ஆகும். இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஞானம் இருக்கிறது, அது எங்கே? இது எங்கே? இரவு பகலுக்கான வேறுபாடு இருக்கிறது. பாபா உங்களை எவ்வளவு உயர்ந்தவராக ஆக்குகின்றார். எவ்வளவு நினைவு செய்வீர்களோ அவ்வளவு ஆரோக்கியம் - செல்வம் இரண்டும் கிடைத்து விடுகிறது. மீதம் என்ன வேண்டும்! இரண்டில் ஒன்று இல்லாவிட்டாலும் மகிழ்ச்சி இருக்காது. ஆரோக்கியம் இருக்கிறது ஆனால் செல்வமில்லை என்றால் எதற்கு உதவும்? பைசா இருந்தால் எங்கு வேண்டுமானாலும் சுற்றி வாருங்கள்..... என்று பாடல் கூட இருக்கிறது. பாரதம் தங்கக்குருவியாக இருந்தது என்று குழந்தைகள் புரிந்து கொள்கிறார்கள், இப்போது தங்கம் எங்கே? தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம் ஆகி விட்டது. இப்போது வெறும் காகிதமாக (ரூபாய்

06.08.2009

நோட்டு இருக்கிறது. காகிதம் தண்ணீரில் மூழ்கி விட்டால் பைசா எங்கிருந்து கிடைக்கும்! தங்கமோ மிகுந்த மதிப்புடையதாக இருக்கிறது. அது அப்படியே தான் இருக்கிறது. நெருப்பு கூட தங்கத்தை எரிக்க முடியாது. இங்கேயோ அனைத்தும் துக்கமான விஷயங்களாகும். அங்கே இவையனைத்தும் ஏற்படுவதில்லை. இங்கே இந்நேரம் அளவற்ற துக்கமாக இருக்கிறது. எப்போது அளவற்ற துக்கம் இருக்குமோ அப்போது பாபா வருகின்றார். பிறகு நாளை அளவற்ற சுகமாக ஆகிவிடும். பாபா கல்ப கல்பத்திற்கும் வந்து படிப்பிக்கின்றார், இது புதிய விஷயமா என்ன? மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். மகிழ்ச்சியோ மகிழ்ச்சி, இது கடைசிக்கான விஷயமாகும். அதீந்திரிய சுகத்தைப் பற்றி கோப கோபியர்களிடம் கேளுங்கள் என்கின்றார்கள். கடைசியில் நீங்கள் நல்லமுறையில் புரிந்து கொள்கிறீர்கள்.

உண்மையான அமைதி என்று எதை சொல்லப்படுகிறது. இதை பாபா தான் சொல்கின்றார். நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து அமைதியின் ஆஸ்தி பெறுகின்றீர்கள். அவரை அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். பாபா அமைதிக்கடலாக இருக்கின்றார். என்னிடம் யார் வர முடியும் என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். ஒவ்வொரு தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரவருடைய நேரத்தில் வருகின்றார்கள். சொர்க்கத்திலோ அவர்கள் வர முடியாது. இப்போது சாது சந்நியாசிகள் நிறைய பேர் உருவாகின்றனர், அவர்களுடைய மகிமை ஏற்படுகிறது. தூய்மையாக இருக்கின்றார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு கண்டிப்பாக மகிமை ஏற்பட வேண்டும். இப்போது புதிதாக இறங்கி இருக்கின்றார்கள். பழையவர்களுக்கோ இவ்வளவு மகிமை ஏற்பட முடியாது. அவர்கள் சுகத்தை அனுபவித்து தமோபிரதானத்தில் சென்று விட்டார்கள். எவ்வளவு குருக்கள் விதவிதமாக வெளிப்படுகிறார்கள். இந்த எல்லையற்ற மரத்தைப் பற்றி யாருக்குமே தெரிவதில்லை. எவ்வளவு கல்பமரம் பரந்து விரிந்திருக்கிறதோ அவ்வளவும் பக்தியினுடைய விஷயங்கள் என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். ஞானம் விதையாகும், எவ்வளவு சிறியதாக இருக்கின்றது. பக்திக்கு அரைக் கல்பம் எடுக்கின்றது. இந்த ஞானம் இந்த கடைசி பிறவிக்காக மட்டும் தான். ஞானத்தை அடைந்து நீங்கள் அரைக் கல்பத்திற்கு எஜமானராகி விடுகின்றீர்கள். பக்தி முடிந்து போய் விடுகிறது, பகல் வந்து விடுகிறது. இப்போது நீங்கள் சதா காலத்திற்காக மகிழ்ச்சியானவர் ஆகி விடுகின்றீர்கள். இதை தான் ஈஸ்வரனின் அழிவற்ற லாட்டரி என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஈஸ்வரன் லாட்டரி மற்றும் அசுர லாட்டரியில் எவ்வளவு வேறுபாடு இருக்கிறது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தையாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

- (1) உங்களுடைய நினைவின் ஒவ்வொரு அடியிலும் பன்மடங்கு வருமானம் இருக்கிறது, இதன்மூலம் தான் அழிவற்ற பதவியை அடைய வேண்டும். பாபாவிடமிருந்து கிடைக்கும் அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களை தானம் செய்ய வேண்டும்.
- (2) ஆத்ம அபிமானியாகி அளவற்ற மகிழ்ச்சியை அனுபவம் செய்ய வேண்டும். சரீரத்திலிருந்து மோகத்தை நீக்கி எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும், மோகத்தை வென்றவராக ஆக வேண்டும்.

வரதானம்: ஒவ்வொரு அடியிலும் வரத்தை வழங்கும் வள்ளலிடமிருந்து வரதானத்தை அடைந்து உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டிருக்கக் கூடிய அதிகாரி ஆத்மா ஆகுக.

யார் வரத்தை வழங்கக்கூடிய வள்ளலுக்கே குழந்தைகளாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு அடியிலும் வரத்தை வழங்கக்கூடிய வள்ளலிடமிருந்து வரதானம் தானாகவே கிடைக்கிறது. வரதானம் தான் அவர்களுடைய பாலனை ஆகும். வரதானங்களின் பாலனை மூலம் தான் வளர்கின்றார்கள். உழைப்பு இல்லாமல் இவ்வளவு சிறந்த பிராப்திகளை அடைவதை தான் வரதானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் பிறவி பிறவிகளுக்கும் பிராப்தியின் அதிகாரி ஆகி விட்டார்கள். ஒவ்வொரு அடியிலும் வரத்தை வழங்கக்கூடிய வள்ளலிடமிருந்து வரதானம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, மற்றும் எப்போதும் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கும். அதிகாரி ஆத்மாவிற்கு பார்வையின் மூலம், பேச்சின் மூலம், சம்பந்தத்தின் மூலம் வரதானமே வரதானமாக இருக்கிறது.

சுலோகன்: சமயத்தின் வேகத்திற்கு ஏற்றாற்போல முயற்சியின் வேகத்தை தீவிரப்படுத்துங்கள்.